

11-D

RENSEELSE I DEN HIMMELSKE HELLIGDOM

BORGERLIG OG RELIGIØS FRIHET

Sist gang avsluttet vi studiet vårt med å introdusere litt av den “hjelp” som “de forstandige i folket,” (symbolisert ved “kvinnen” i Åpenbaringen 12:16) skulle få ved å utvandre til Amerika. De kom fra England på skipet May Flower, og kastet anker på Amerikas østkyst året 1620, hvor de etablerte byen Plymouth. De kom for å danne et samfunn i den “nye verden” der de kunne nyte religiøs frihet. Men det kom ikke til å skje over natten, for de hadde med seg noe “bagasje” fra den gamle verden som forhindret dem i å forstå noen grunnleggende frihets prinsipper.

Vi tar med et avsnitt fra boken *Mot Historiens Klimaks*, v/ Ellen G. White, s. 230 som beskriver den videre utvikling: “Kolonistene holdt fast på at bare kirkemedlemmer skulle ha stemmerett. Det ble opprettet en slags statskirke. Alle måtte betale kirkeskatt, og øvrigheten skulle ta seg av kjettere. Den borgerlig makt lå dermed i kirkens hender. Det varte ikke lenge før disse tiltak førte til det uunngåelige resultatet — forfølgelse.” Det kan nesten virke som om vi aner en mulighet til gjentakelse av det vi så i **Dan 11:33-34 (GT 1002)**:

“De _____ i folket hjelper de mange til _____. _____ en tid blir de _____ for sverd og bål, fangenskap og plyndring. Mens de er i trengsel, får de litt hjelp. Men _____ som slutter seg til dem, er _____.”

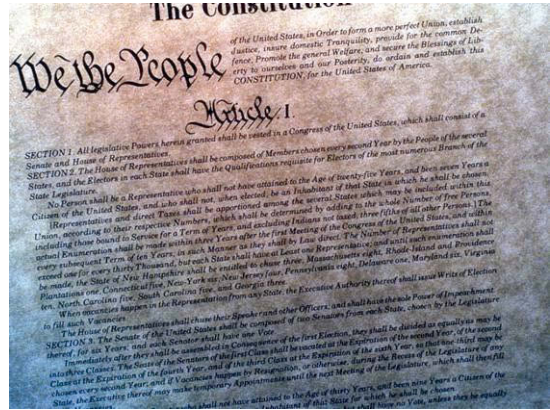
En av de *forstandige* som skulle *hjelpe de mange til større innsikt*, men som først ble *offer* for forfølgelse, var Roger Williams. Han kom også til “den nye verden” for å finne trosfrihet. Han mente at denne friheten er en selvfølge for alle, uansett tro — eller ikke tro. Hans påstand om at øvrighetens plikt var å hindre forbrytelser, men aldri å kontrollere samvittigheten, falt ikke i god jord. Det ble bestemt at han skulle arresteres. Han ble derfor tvunget til å flykte inn i villmarken, og måtte trosse vinterstorm og kulde. Til slutt kom han til Narragansett-bukten. Her grunnla han den vesle staten Rhode Island. For første gang i nyere tid ble retten til religiøs frihet fullt ut respektert og etablert. Rhode Island ble et tilfluktssted for undertrykte skarer. Her skulle alle og enhver ha rett til å tilbe Gud etter sin *egen* samvittighet. Den lille staten blomstret og vakte enorm oppsikt. Dens grunnleggende prinsipper, som var borgerlig og religiøs frihet, ble hjørnesteinen i Amerika.

- 1. Prinsippet om borgerlig og religiøs frihet var ikke Roger Williams påfunn. Noen lærde ville sette Jesus på prøve. Han benyttet seg av anledningen for å opplyse om at både Gud og keiser — hver for seg, har krav på sitt. Vi ser dette i Mark 12:13-17 (NT 60)**

Sitat: “Siden _____ de til ham noen av fariseerne og herodianerne for at de skulle fange ham i ord. De kom og sa: "Mester, vi vet at det du sier, er _____ og at du ikke bryr deg om hva _____. For du tar ikke hensyn til person eller rang, men lærer virkelig hva som er Guds vei. Si oss: Er det _____ å betale skatt til _____ eller ikke? Skal vi betale eller la det være?" Men Jesus merket hykleriet

deres og sa til dem: "Hvorfor setter dere meg på prøve? Kom hit med en _____, og la meg få se den!" De gav ham en, og han spurte: "_____ er det som har sitt bilde og sitt navn her?" "_____", svarte de. Da sa han til dem: "Gi _____ hva keiserens er, [Borgerlig frihet] og _____ hva _____ er!" [Religiøs frihet]. Da ble de helt _____ over _____."

Merk! Den amerikanske uavhengighetserklæringen erkjenner nettopp dette prinsippet som gitt av Vår Skaper. Der står det: "Vi anser det for innlysende at alle mennesker er skapt like, og at deres Skaper har gitt dem visse uavhengelige rettigheter. Blant disse er liv, frihet og søking etter lykke." Dette gamle, ærverdige dokumentet, som har vært til så stor inspirasjon for andre lands forfatninger, garanterer samvittighetens suverenitet: "Ingen religiøse kvalifikasjoner skal kreves for å inneha et offentlig tillitsverv i De forente stater." Og: "Kongressen skal ikke vedta noen lov om innføring av statsreligion eller som forbyr fri religionsutøvelse."

EN TRENGSEL FORÅRSAKET AV EN SKUFFELSE

2. **Det var hovedsaklig i USA, "jorden som kom kvinnen til hjelp," at "noen forstandige" mennesker kom i en "trengsel" forårsaket — ikke av mennesker som stod dem etter livet, men på grunn av en forferdelig skuffelse. Året var 1844. Hvordan ble denne "trengsel" forutsagt i Dan 11:35 (GT 1002)?**

Svar: "_____ av de _____ kommer i _____ så de blir _____ og _____ og _____ inntil _____. For _____ er det en _____ til den _____."

Merk! Denne teksten er ladet med en del detaljer som vi må komme tilbake til! Som en introduksjon kan det sies at deres *trengsel* ble forårsaket av deres tro på at "den fastsatte tid" *var kommet* da Jesus skulle opprette sitt evige Israels rike. Men tiden [oktober 1844 som de i "Adventbevegelsen" hadde regnet seg fram til ut ifra tidsprofetiene i Dan 8:14 (GT 997) og Dan 9:24 (GT 998)] kom og gikk uten at deres forventning ble innfridd. Deres *skuffelse* bestod i det faktum at: "ennå er det en *stund igjen* til den fastsatte tid."

3. **Hvilket spørsmål stilte disiplene Jesus like før hans himmelfart, og hvordan svarte han på dette? Apg 1:6-7 (NT 143)**

Svar: "Mens de var samlet, spurte de ham: "Herre, vil du på den _____ riket for _____?" Han svarte: "Det er _____ deres _____ å kjenne de _____ og _____ har _____ av sin egen makt."

Merk! Jesus sier her at Faderen har "fastsatt" "tider og stunder" for diverse begivenheter, deriblant når han skal opprette Israels evige rike. Men det var ikke disiplenes sak å kjenne til når dette skulle skje. Kort tid i forveien sa han det vi finner i **Mark 13:28-32 (NT 62)**: "Lær en lignelse av fikentreet: Når det får sevje i grenene og skyter blad, da vet dere at sommeren er nær. Slik skal dere også, når dere ser at dette skjer, vite at han er _____ og _____"

står for _____. Sannelig, jeg sier dere: Denne slekt [menneskeslekten] skal ikke forgå før alt dette skjer. Himmelen og _____ skal _____, men mine _____ skal _____ forgå. Men _____ eller _____ kjenner _____, ikke englene i himmelen og heller _____, men _____ Faderen.”

4. På en måte lignet Adventbevegelsens skuffelse på den Jesu disipler erfarte da han ble korsfestet. Hva hadde *disiplene* gått og håpet på skulle skje? Luk 24:20-21 (NT 110)

Svar: “Men våre overprester og rådsherrer utleverte ham og fikk ham dømt til _____ og _____ ham. Og _____ som hadde _____ at det var _____ som skulle _____! ...”

Merk! Kort tid i forveien hadde Jesus sagt til dem det vi leser i **Luk 22:28-30 (NT 106):**

“Det er dere som har _____ sammen med meg i mine _____. Og nå _____ jeg dere _____, likesom min Far har overdratt det til meg. Derfor skal _____ spise og drikke ved mitt bord i _____ og sitte på _____ og _____ over _____.”

Med denne bakgrunn var det vel ikke så rart at disiplene håpet at tiden var inne da Jesus skulle utfri og gjenopprette riket for Israel. Men den gang ei! I stedet sa han det vi ser i **Luk 24:25-26 (NT 111):**

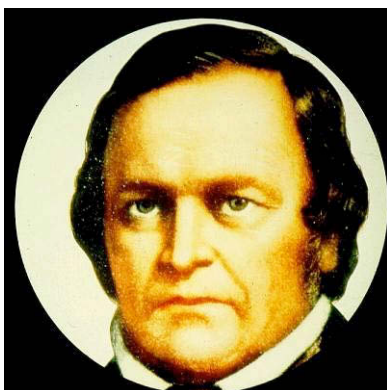
“Da sa han til dem: “Så _____ dere er, og så _____ til å _____ det _____ har sagt! Måtte ikke Messias _____ dette...?”

5. Jesus sa at hans disipler var *uforstandige* og trege til å tro alt det *profetene* hadde sagt. De i Adventbevegelsen var *forstandige* — i og med at de tok *profeten Daniel* på alvor. Men de tok likevel *feil* på *ett* vesentlig punkt! Nøkkelordet skulle vise seg å være en av dem vi allerede har lest i Daniel 11:35 (GT 1002):

Sitat: “Noen av de forstandige kommer i trengsel så de blir lutret og _____ ...”

Merk! Ordet: “**Renset**,” var nøkkelordet til deres skuffelse, og de fant det i tidsprofetien gitt i deres KJV oversettelse av Bibelen — i **Dan 8:13-14 (GT 997):**

“... hvor _____ skal _____ og _____ bli overgitt til å _____?” Han sa til meg: “Inntil det er gått to tusen tre hundre kvelder og morgener. Da skal _____ igjen få sin _____.”

I Adventbevegelsens KJV Bibeloversettelse blir setningen: “*Da skal helligdommen igjen få sin rett,*” oversatt slik: “*så skal helligdommen bli rensset.*” Adventbevegelsen med baptist forkynneren William Miller i spissen, tolket “Helligdommen” til å bety *Jorden*. De mente altså at denne *renselse* dreide seg om *Jorden*. *Den* skulle bli grundig *renset* med “*flammende ild*” når Jesus kommer igjen, slik vi så sist i 2 Tess 1:7-8 (NT 253). De forkynte altså et *doms* budskap, men de tok feil med hensyn til *hva* som *egentlig* skulle *renses* i denne forbindelse.

DEN HIMMELSKE HELLIGDOM — IKKE JORDEN — RENSET ELLER KOM TIL SIN RETT I 1844

6. Adventbevegelsen tolket *helligdommen* til å bety *jorden*, men dette hadde de ikke noe *bibelsk* belegg for. De hadde neppe reflektert noe særlig over den *himmelske helligdom* vi tok for oss i Studiene 8 A - I. Tanken om at det var en *renselse* som skulle innledes *der høsten 1844* (ved utgangen av de profetiske 2300 “kvelder og morgener” dvs. 2300 år), var totalt fraværende. Men vi finner bibelsk støtte for en *slik* renselse i 3 Mos 16:15-16 (GT 124)!

Svar: “Deretter skal han slakte den bukken som er bestemt til syndoffer for _____, og bære _____ av den _____. Med det skal han gjøre som han gjorde med _____ av oxen: _____ det på _____ og foran soningsstedet. Slik skal han gjøre _____ for _____ og _____ for _____ som israelittene har ført over _____ med alle sine _____ og _____. Det _____ skal han gjøre med _____, som er reist hos dem midt i deres urenhet.”

Merk! *Tjenesten* ved den jordiske helligdom var en forbilledlig fremstilling av den himmelske. **Se Heb 8:5 (NT 273):**

“Men de gjør tjeneste ved et telt som bare er en _____ og en _____ av det _____...”

Det er derfor trygt å si at en *renselse* skulle skje i himmelens Aller Helligste avdeling (innenfor forhenget) ved utløpet av de 2300 år — i 1844.

7. **Var det bare helligdommen som skulle renses på Den store soningsdagen? 3 Mos 16:29-31.34 (GT 125)**

Svar: “Dette skal være en _____ for dere: Den _____ dagen i den _____ måneden skal dere _____ og ikke gjøre noe slags _____, verken den som er _____ og fostret i landet, eller _____ som bor iblant dere. For _____ dagen skal det gjøres _____ for dere, og _____ skal _____ for alle deres _____, så dere blir _____ for Herren. En høyhellig _____ skal dere holde, og da skal dere _____. Det er en _____ lov. (v. 34) Dette skal være en evig lov for dere: _____ gang om året skal det gjøres soning for israelittenes _____...”

Merk! En slik renselse/soning ble ikke gjennomført hver dag i den jordiske helligdom. Det skjedde kun én gang i året — på Den store soningsdagen. Dette var den *eneste* dagen i året at øverstepresten kunne tre inn i helligdommens Aller Helligste avdeling. Gud hadde lagt høytiden til den 10. dagen i den 7. måneden, altså om høsten. Dagens jøder kaller høytiden: Yom Kippur. Det går fram av teksten at dette var en dag fylt med alvor og selvransakelse (faste). Israels menighet visste godt at dagen dreide seg om å *rense* dem for deres synder slik at de kunne regnes som *rene* i hans øyne. Hvordan stod det til i deres liv i forhold til de 10 bud som definerte hva synd er, og som ble oppbevart i Det Aller Helligste der øverstepresten gjorde sin tjeneste på deres vegne? Hadde de bekjent sine synder og vendt seg fra dem slik

at Gud kunne rens deres skyld ut av sin helligdom i himmelen? — Den vi leste om i **Åp 11:19 (NT 313)**:

“Da ble Guds _____ i _____ åpnet, og _____ som er tegnet på hans _____ [de ti bud], ble _____ der _____...”

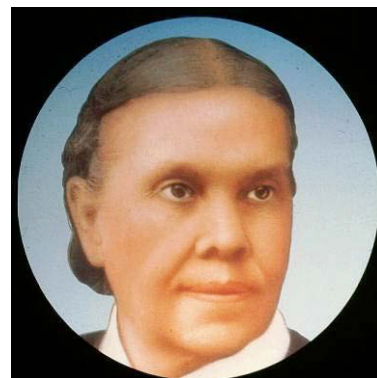
I den jordiske helligdom ble paktskisten synlig (sett fra helligdommens Hellige avdeling) når overpresten gikk *inn* i Det Aller Helligste på den store soningsdagen, og når han kom *ut*.

FORHOLDET MELLOM LYDIGHET, KJÆRLIGHET OG RENSELSE

8. Hvilken rolle spiller lydighet og sann kjærlighet overfor hverandre i en slik renselsesprosess? 1 Pet 1:22 (NT 288)

Svar: “Ved å _____ har dere _____ dere, så dere kan leve i oppriktig _____ til brødrene. Elsk da hverandre inderlig og helhjertet!”

Merk! Ellen G. White opplevde selv den selvransakelse som fant sted i Adventbevegelsen i forkant av oktober 1844. Hun tar med følgende beskrivelse i *Mot Historiens Klimaks* s. 311: “Overalt førte den til dyp selvprøving og ydmykhet overfor Gud. Kjærligheten til verden ble mindre. Stridigheter og fiendskap ble fjernet. Folk bekjente sine feilgrep, de ydmyket seg for Gud og kom frem for ham i dyp anger og bønn om tilgivelse og nåde. En slik ydmykhet og selvfornektelse har vi aldri før vært vitne til.” Slik sett ser vi at deres erfaring stemmer med det vi leste i **Dan 11:35 (GT 1002)**:

“Noen av de forstandige kommer i trengsel så de blir lutret og _____ og tvettet inntil _____. For ennå er det en stund igjen til den fastsatte tid.”

9. Hvilke andre handlinger utført i tro og lydighet til Jesus Kristus fører til at en blir rensset (tvettet) ren i Guds øyne? a) Apg 22:16 (NT 173) b) Tit 3:5 (NT 265)

Svar a): “Hvorfor _____ du? Kom og la deg _____ og få dine _____, idet du påkaller hans navn.”

Svar b): “Og han _____ oss, ikke på grunn av våre rettferdige gjerninger, men fordi han er _____; han _____ oss ved det _____ som _____ og _____ ved Den _____ Ånd.”

Merk! Den store *skuffelsen* i 1844 førte til at mange ga avkall på sin tro. Men ikke alle! I bønn fordypet de seg enda mer i Guds Ord. Var det noe de hadde misforstått eller oversett? Dette førte til gjenoppdagelsen av sannheten om vår øversteprest, Jesus i himmelens helligdom. De andre sannheter representert ved helligdommens symbolikk (som frafallets maktfaktor hadde kastet til jorden), samlet de sammen i *ett* knippe. Blant disse var også sannheten om dåpen og om vaske/tvette seremonien som Jesus påla sine disipler å føre videre. Se **Joh 13:10.14-15 (NT 131)**:

“Jesus svarte: ”Den som er _____, [døpt] er helt _____ og trenger bare å vaske [tvette] føttene. Dere er _____ – men ikke alle.” (v. 14) Når jeg som er herren og mesteren, har _____ deres _____, så må også dere _____ hverandres føtter. Jeg har gitt dere et forbilde: Slik jeg har gjort mot dere, _____ også dere gjøre.”

10. Hvilken annen prosess blir nevnt sammen med begrepene “renset og tvettet” i Dan 11:35 (GT 1002)?

Svar: “Noen av de forstandige kommer i _____ så de blir _____ og rensset og tvettet _____ endetiden ...”

Merk! Lutring er en form for renselse med ild som skiller gullet fra slagget, en prosess som for øvrig blir nevnt i **Åp 3:18 (NT 307)**:

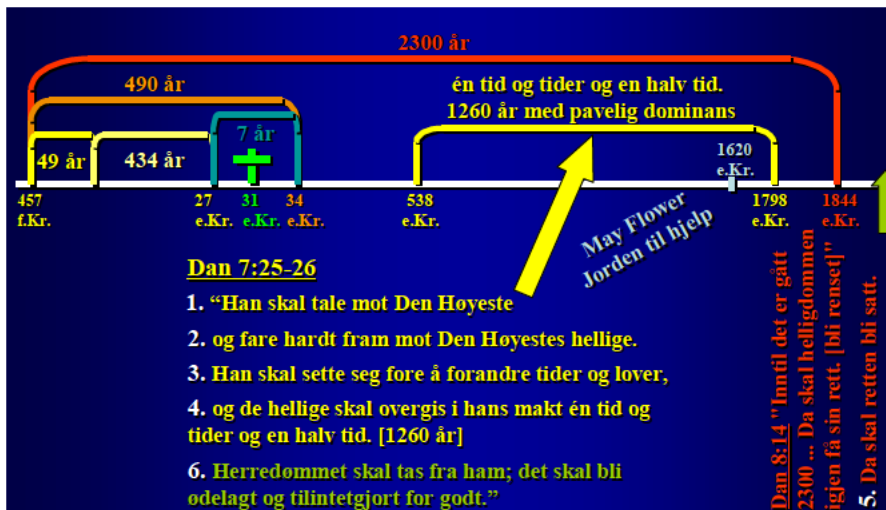
“Derfor gir jeg deg det råd at du kjøper _____ av meg, _____ i _____, ...”
Apostelen Peter var inne på en slik lutring der dette uttrykket står for *prøvelser*. Se **1 Pet 1:7 (NT 287)**:

“Slik blir _____ deres _____. Selv forgjengelig _____ blir _____ i _____; _____, som er mye mer verd, _____ også _____, så den kan bli til _____ og herlighet og ære for dere når Jesus Kristus _____ seg.”

Uttrykket: “så de blir lutret og rensset og tvettet *inntil* endetiden,” blir i andre oversettelser gjengitt som: “*til* endens tid.” Lutringen, renselsen, og tvettingen kommer altså til å pågå helt til den del av “endens tid” kommer da Jesus faktisk kommer igjen. Mer om den tiden i Studie 11-E, F og Studie 12. Skuffelsen i 1844 virket lutrende på Adventbevegelsens folk.

RENSELSEN I HIMMELENS HELLIGDOM — EN DOMSHANDLING

11. I den jordiske helligdom ble all den synd man bekjente og angret symbolsk overført fra den skyldige og inn i helligdommen. Der ble synden “oppbevart” inntil Den store soningsdagen kom. Da ble den “renset” ut derfra. Denne prosessen var et forbilde på den “rett” vi leste om da vi studerte profetien i Daniels 7. kapittel. Vi repeterer hva som skulle skje i tiden *før* “retten” skulle “bli satt.” Se Dan 7:25-26 (GT 996):

Sitat: “Han skal tale _____ Den Høyeste og fare _____ fram _____ Den Høyestes _____. _____ skal sette seg _____ å _____ og _____, og _____”

de _____ skal _____ i hans _____ én tid og tider og en halv tid. _____ skal _____. Herredømmet skal tas _____ ham; det skal bli _____ og _____ for _____.”

Merk! Det presiseres i denne forbindelse at et hvert menneske som ber om tilgivelse, får det på *flekken*! At synden blir “oppbevart” i helligdommen betyr *ikke* at Gud unnlater å tilgi synderen med det samme! Guds løfter er mange på *det* området! Men alt vi gjør og ber om tilgivelse for blir notert i himmelens bøker. Alt blir stående der inntil vår sak kommer opp til dom i den *himmelske* rett. Da blir hele vårt liv undersøkt i englenes nærvær gjennom det som er skrevet i *bøkene*, slik vi så i Studie 7 - B. Vi leste i **Dan 7:9-10 (GT 995)**:

“Videre så jeg: _____ ble satt fram, og en som var _____ av dager, tok sete. Hans klær var _____ som snø og håret på hans hode som ren ull. Hans trone var _____ luer, og dens hjul var luende _____. En strøm av ild fløt fram, og den gikk ut foran ham. _____ på _____ ham, ti _____, ja, _____ stod foran ham. _____ ble _____, og _____ ble _____.”

Ut ifra det som står skrevet i helligdommens bøker, blir vårt navn til slutt enten stående i Livets bok eller strøket derfra. Denne rettsprosess har pågått siden 1844, og kommer til å fortsette inntil kort tid før Jesu gjenkomst.

12. Hvilket budskap i Åpenbaringen skulle gis til hele verden angående tiden da Gud skal holde dom? Åp 14:6-7 (NT 315)

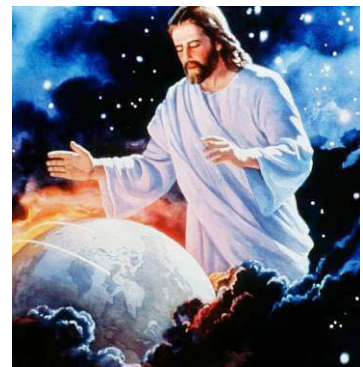
Svar: “Jeg så enda en _____, som fløy _____ under himmelhvelvet. Han hadde et _____ å _____ for _____ som bor på _____, for alle _____ og _____, _____ og _____ . Han _____ med høy

røst: "Frykt _____ og gi _____ ! For _____ er _____ da _____ skal _____ ham som _____ og _____, hav og _____ !”

Merk! Dette er dommen som Daniel skrev om, og som Adventbevegelsen forkynte klart og tydelig i forkant av 1844 da selve dommens time var ved å slå. Denne tverrkirkelige bevegelsen tok feil av hva “helligdommen” var som skulle bli “renset.” Men budskapet om at dommens time var ved å slå, var helt korrekt! Siden er fakkelen med dette budskapet blitt tatt opp, og blir forkynt internasjonalt av Sjuendedags- Adventist menigheten. Den ble stiftet i 1863 — nitten år etter den store skuffelsen i 1844 da Jesus ikke kom tilbake som forventet.

ET PERSONLIG VITNESBYRD

13. Undertegnede som har tilrettelagt disse studiene, vil gjerne nå gi et personlig vitnesbyrd. Jeg er Sjuendedags-Adventist. Den første delen av navnet: “Sjuendedags,” er et uttrykk for at jeg tror på Skaperen som skapte på seks dager, og som hvilte på den sjuende. Dette er i tråd med Bibelens fjerde av de ti bud som påbyr at en helligholder Bibelens sjuende dag, lørdag. Se 2 Mos 20:8-11 (GT 80). I Bibelen stiller søndag (da Jesus stod opp) som den første dag i uken slik vi ser i Luk 23:56 – Luk 24:1 (NT 110). Jeg gjør ikke krav på å kunne “bevise” skapelsen på noen måte, for jeg var ikke der da verden ble til. Jeg kan bare gjøre slik vi leser i Heb 11:3 (NT 277):

“I _____ vi at _____ er _____ ved _____

_____, og at det vi _____, har sitt _____ i det _____.”

Merk! Var det umulig å tro at Gud har skapt, hadde det vært minst like håpløst å tro på en legemlig oppstandelse fra de døde i løpet av et *øyeblikk!* [Se 1 Kor 15:51-52 (NT 214)]. Jeg ønsker dessuten å ære Ham som universets Lovgiver og Dommer. For vi leser i: **Jak 4:12 (NT 285):**

“Det er bare _____ som er _____ og _____, _____ som har makt _____ til å _____ og til å _____. Men _____ er _____, som _____ din neste?”

Det er utenkelig for meg å ære Pavemakten ved å tilbe slik *den* ønsker! Historien viser at den har dømt fromme katolikker og andre — til døden, i henhold til egen religiøs lovgivning. (Den kommer til å gjøre det igjen — i stor stil slik vi skal se i Studie 11–E). Når vi blir pålagt å *tilbe Skaperen* fordi dommens time er kommet, ønsker jeg å gjøre dette i harmoni med Lovgiveren og Dommerens Lovgivning! I Bibelens fjerde bud, er det ingen tvil om at det er Sabbaten, lørdag som er Guds hviledag. Med Guds hjelp vil jeg helligholde *Hans* hviledag slik at jeg kan få del i den *velsignelse* han har ladet *den* med. Se 1 Mos 2:1-3 (GT 2). **Hva med deg?**

Ditt svar: _____

14. **Den andre delen av navnet: “Sjuendedags- *Adventist*,” (kommer av ordet: “Advent” som betyr “Komme”). Det forteller at jeg venter på at Jesus skal *komme* igjen. Ingen kjenner dagen eller timen for da dette skal skje, men forventningen blir ikke mindre av den grunn! Heb 9:27-28 (NT 275):**

“Likeså visst som det er _____ lodd å _____ én gang og siden komme for _____, slik er også Kristus ofret én gang for å ta _____, og siden skal han for _____ komme til _____, ikke for syndens skyld, men for å _____ dem som _____ på _____.”

Merk! I mellomtiden er jeg som menneske fullstendig avhengig av Guds store nåde til å tilgi min synd, samt å få kraft til å si nei til å leve i synd! **Tit 2:11-13 (NT 265):**

“For Guds nåde er blitt åpenbart for å gi frelse til alle mennesker. Og hans _____ oss til å si fra oss ugudeligheten og de verdslige lyster og leve i selvtukt, rettferd og gudsfrykt i den verden som nå er, mens vi _____ på at vårt _____ skal få sin _____, og at vår store _____ og _____ skal komme til _____ i _____.”

15. **I løpet av Studiene 8 A – I, tok vi for oss hvordan pavemakten “reiste seg mot Gud og opprettet en gudsdyrkelse i strid med det daglige” i helligdomstjenesten. Vi så hvordan den systematisk “kastet sannheten til jorden.” Katolikker som ville reformere en kirke som de *trodde* holdt nøkkelen til deres frelse, var villige til å lide og dø for en sannhet som betydde mer for dem enn selve livet. Slik har de gitt meg svært mye å være takknemlig for! *Alle de sannheter* som reformatorene lot komme til heder og verdighet igjen, er en arv som jeg gjerne vil bære videre. **Hva med deg?****

Ditt Svar: _____